

Powództwa przedstawicielskie w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów

W ramach działań mających poprawić przestrzeganie zasad ochrony konsumentów Komisja Europejska przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie powództw przedstawicielskich w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów. Wniosek, stanowiący część „nowego ładu dla konsumentów”, ma umożliwić konsumentom w całej UE wnoszenie powództw przedstawicielskich, aby domagać się odszkodowania od przedsiębiorstw naruszających ich prawa. Głosowanie Parlamentu Europejskiego nad stanowiskiem w pierwszym czytaniu zaplanowano na drugą sesję plenarną w marcu.

Kontekst

W razie naruszenia praw dużej liczby konsumentów bardziej skuteczne jest połączenie sił w celu wszczęcia przed sądem lub organem administracyjnym powództwa przedstawicielskiego. Jednak przepisy dotyczące wniesienia takiego rodzaju skargi nie są zharmonizowane w całej UE. W [sprawozdaniu](#) z 2018 r. wskazano, że jedynie w 19 państwach członkowskich UE istnieją mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Zwrócono również uwagę na znaczne różnice w sposobie funkcjonowania tego typu powództw przedstawicielskich w UE. [Dyrektywa w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk](#) z 2009 r. zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia procedur powództw przedstawicielskich, których celem jest powstrzymanie lub zakazanie szkodliwych praktyk, ale nie domaganie się odszkodowania dla konsumentów. W 2013 r. Komisja wydała jednak [zalecenie](#), zgodnie z którym wystąpienie z powództwem przedstawicielskim powinno być możliwe także, by dochodzić odszkodowania.

Wniosek Komisji Europejskiej

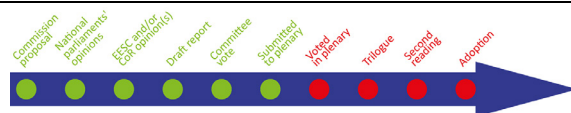
W dniu 11 kwietnia 2018 r. Komisja przyjęła [wniosek](#) mający na celu harmonizację przepisów w tej dziedzinie, aby zapewnić jednakową ochronę konsumentów w całej UE. Wniesienie powództwa przedstawicielskiego byłoby możliwe w przypadku naruszeń prawa o znacznie szerszym zakresie niż obecnie, w tym horyzontalnych przepisów w zakresie ochrony konsumentów i przepisów sektorowych w dziedzinie usług finansowych, energii, telekomunikacji, zdrowia i środowiska. Państwa członkowskie byłyby zobowiązane do wprowadzenia procedur dotyczących nie tylko nakazów zaprzestania lub zakazania szkodliwych praktyk, ale również środków dochodzenia roszczeń, takich jak odszkodowanie, naprawa, wymiana, obniżenie ceny, rozwiązanie umowy i zwrot kosztów. Z powództwem zbiorowym mogłyby występować upoważnione podmioty, należycie uprawnione w tym zakresie, a nie kancelarie prawne, jak to się dzieje w Stanach Zjednoczonych.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

Komisja Prawna Parlamentu (JURI) przyjęła 6 grudnia 2018 r. [sprawozdanie](#) w tej sprawie. Komisja ta zaproponowała, aby każde państwo członkowskie było zobowiązane do wskazania co najmniej jednego upoważnionego podmiotu, który mógłby wytaczać powództwa przedstawicielskie. Upoważnione podmioty przedstawicielskie byłyby zobowiązane do publicznego ujawniania informacji na temat sposobu ich finansowania, organizacji i zarządzania. W sprawozdaniu proponuje się również, by wyraźnie zakazać odszkodowań karnych i honorariów dla prawników wypłacanych jedynie w przypadku pomyślnego wyniku sprawy (honorarium za wygranie sprawy). W ciągu trzech lat Komisja musiałaby ocenić, czy istnieje potrzeba ustanowienia europejskiego rzecznika praw obywatelskich ds. zbiorowego dochodzenia roszczeń.

Chociaż mandat komisji do rozpoczęcia negocjacji międzyinstytucjonalnych z Radą został potwierdzony na posiedzeniu plenarnym w grudniu 2018 r., Parlament będzie głosował nad stanowiskiem w pierwszym czytaniu podczas drugiej sesji plenarnej w marcu, ponieważ Rada nie wypracowała jeszcze ogólnego podejścia.

Sprawozdanie w pierwszym czytaniu: [2018/0089\(COD\)](#);
komisja przedmiotowo właściwa: JURI; sprawozdawca:
Geoffroy Didier (PPE, Francja).

Niniejszy dokument został przygotowany z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i członkach personelu parlamentarnego. Zawiera informacje, które mogą być pomocne w pracach parlamentarnych. Wyłączną odpowiedzialność za jego treść ponoszą autorzy, a wyrażonych w nim opinii nie należy traktować jako oficjalnego stanowiska Parlamentu. Powielanie i tłumaczenie dokumentu do celów niekomercyjnych jest dozwolone, pod warunkiem że podane zostanie źródło, a Parlament Europejski zostanie wcześniej powiadomiony i otrzyma egzemplarz publikacji. © Unia Europejska, 2019.

